

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 2T/134/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012170
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Schmidtová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3113012170.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.04.2015 predsedníčkou senátu JUDr. Beátou Schmidtovou a prísediacimi Bc. Annou Macháčkovou a Jozefom Kukučkom rozhodol

t a k t o :

r o z h o d o l :

Obžalovaný,
M. H., nar. XX.XX.XXXX v Malackách, trvale bytom M. XXXX/XB,
U.,

je v i n n ý, ž e

1./ v období od mesiaca september 2010 do mesiaca september 2012 vrátane spôsobil svojou manželke I. H., trvale bytom M. XXXX/XB, U. v mieste ich spoločného trvalého bydliska a neskôr aj v meste prechodného pobytu na adrese Smetanova 8, Trenčín psychické utrpenie tým spôsobom, že na ňu vulgárne kričal, vulgárne jej nadával, ponižoval ju, citovo ju vydieral, v noci ju bezdôvodne budil, sledoval ju a v jej mobilnom telefóne jej prezeral SMS správy a telefónne hovory, čím svojim konaním sa u Márie Boháčkovej prejavil a ešte stále prejavuje tzv. syndróm týranej ženy,

2./ ako otec I. H., nar. XX.XX.XXXX a M. H., nar. XX.XX.XXXX, je povinný v zmysle § 62 Zákona o rodine a následne na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín číslo 31P/283/2012-29 zo dňa 10.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.11.2012, ktorým sa nariadilo predbežné opatrenie, prispievať na výživné mesačne na Miroslava sumou 40,-€ mesačne a na Rastislava sumou 30,-€ mesačne a to vždy do 15.dňa v mesiaci vopred do rúk matky Márie H., trvale bytom U., M. XXXX/XB a ďalej na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín číslo 31P/283/2012-87, zo dňa 10.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.03.2014 a to v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín číslo 5CoP/3/2014, zo dňa 19.02.2014, je povinný prispievať na Miroslava sumou 90,-€ mesačne a na Rastislava sumou 70,-€ mesačne a to vždy do 15.dňa v mesiaci vopred do rúk matky Márie Boháčkovej, nar. 10.11.1976, trvale bytom Trenčín, Rybárska 7392/2B, pričom ako povinný si neplní riadne vyživovaciu povinnosť na obe deti za obdobie od decembra 2013 až do súčasnej doby (máj 2014 vrátane), pričom v mesiaci február uhradil sumu 70,-€ a v mesiaci marec uhradil sumu 70,-€, čím mu vznikol dlh na riadnom výživnom v sume spolu 620,-€, v sledovanom období povinný nebol vedený ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, soc.vecí a rodiny Trenčín, nie je posudzovaný ako osoba v hmotnej núdzi, v stíhanom období bol zamestnaný v spoločnosti Pellenc s.r.o., Nové Mesto nad Váhom a od 20.12.2013 do 24.02.2014 v spoločnosti Gazu s.r.o., Nová Dubnica, kde pri nástupe do zamestnania nenahlásil vyživovaciu povinnosť a pracovný pomer v spoločnosti Gazu s.r.o. bol ukončený z dôvodu opakovaného porušenia pracovných predpisov, a do dňa hlavného pojednávania mu vznikol dlh na výživnom 3.830,-€,

t e d a
v bode 1/

týral blízku osobu, spôsobujúc jej psychické utrpenie ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozuje jej psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním spánku a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

v bode 2/

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

v bode 1/

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona,

v bode 2/

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 41 ods. 2 Tr. zákona, s poukazom na § 36 písm. j) Tr. zákona, podľa § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona, podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe vykonaného dokazovania zistil súd skutočný stav veci tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný M. H. v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Podľa jeho názoru celé trestné stíhanie je vykonštruované jeho manželkou s cieľom ho zničiť. Od augusta 2011 pracoval v zahraničí, domov chodieval len na víkendy. Predtým pracoval ako živnostník, málo sa zdržiaval doma a preto podľa jeho názoru nemalo kedy dochádzať k týraniam tak, ako uvádza jeho manželka. Vo svojej výpovedi v prípravnom konaní sa zaoberal otázkami spoločného hospodárenia domácnosti, uzavretím manželstva, vzájomným spolužitím, sám obžalovaný charakterizoval manželstvo s poškodenou ako problémové, objavovali sa časté hádky, ktoré podľa názoru obžalovaného vyvolávala manželka. Nepoprel ani vulgárne nadávky. Popisoval vzájomné spolužitie aj s deťmi svojej manželky z predchádzajúcich vzťahov. Poprel, že by zakazoval manželke jesť jedlo, ktoré nakúpila. Poprel, že by ju v noci budieval. On ako manžel jej riadne pomáhal s chodom domácnosti ako i s deťmi. Do spisu predložil uznesenie Okresného súdu v Trenčíne 31P/311/2012 o určení styku s maloletými deťmi Rasťom a Mirkom ako aj správu z prešetrenia pomerov k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ÚPSVaRu Trenčín, ktoré bolo podané na podnet matky ako aj rozhodnutie Krajského súdu 6Co/102/2012, ktorým Krajský súd potvrdil rozhodnutie Okresného súdu o styku s deťmi. Zároveň predložil do spisu aj návrh na rozvod manželstva. Poprel, že by niekedy fyzicky manželku napadol, resp. že by manželku napadol fyzicky. Manželkou bol vyhodený z bytu bez ničoho, tak musel prednostne riešiť svoju bytovú otázku a následne potom začal bojovať o deti.

Pred súdom opakovane poprel akékoľvek protiprávne správanie z jeho strany voči manželke a deťom. Snažil sa situáciu v rodine riešiť ja cez poradňu. Čo sa týka výživného, pripustil, že toto neplatil, lebo mu klesol príjem. Podľa možností sa snažil platiť podľa svojich možností a schopností, pretože musel za manželku platiť jej pôžičky. V súčasnosti žije sám, má dlhy okolo 20.000,-€ a pôžičku 12.000,-€, ktoré pochádzajú z čias, kedy žil s manželkou v spoločnej domácnosti od augusta 2008 do septembra 2012. Opakovane sa vyjadroval k riešeniu konfliktov v manželstve, snažil sa situáciu riešiť cez poradňu, resp. odbor sociálnych vecí a rodiny ÚPSVaRu Trenčín. Podľa jeho názoru sa riadne stará o všetky tri deti, pričom jedno dieťa pochádza z prvého manželstva poškodenej, druhý syn z druhého vzťahu poškodenej,

ktorého si osvojil a majú jedno spoločné dieťa. Konfliktné situácie v rodine riešil odchodom za prácou do zahraničia. Nič z toho, čo uvádza manželka nie je pravdou. Neplatenie výživného odôvodňoval zlým zdravotným stavom, nakoľko má vymenený kĺb a poškodené 3 platničky. Mesačne minie 50,-€ na lieky a na návštevy lekára. Čo sa týka jeho manželky, táto pracovala len krátko, inak prechádzala z jednej materskej dovolenky do druhej. Hádky v manželstve vznikali predovšetkým z dôvodu nedostatku financií. Pokiaľ pracoval v zahraničí posielal jej peniaze na účet, celú výplatu a sám chodil do zahraničia s 50-timi eurami. Situáciu v rodine sa snažil riešiť aj cez program Orchidea, ktorý sa zaoberá riešením problémov v rodinách. Manželka nikdy na projekt neprišla ani s touto organizáciou nekomunikovala. Okrem problémov financií v rodine, hádky vyvolávala aj žiarlivosť zo strany manželky. Je síce pravdou, že pracoval v zahraničí v rôznych firmách a krátkodobo (napr. v ČR 4 mesiace ako zvarač a obrábač kovov, na stavbe v Nemecku trištvrté roka, ďalšie 4 mesiace na ďalšom pracovisku). Od roku 2008 boli jeho mesačné príjmy pohyblivé, pracoval doma cez počítač - robil prezentáciu výrobkov. Alkohol nepožíva, je pravdou, že musí všade chodiť autom, nakoľko mu vymenili bedrový kĺb, má koxsartrozu II.stupňa. Pripustil, že vo firmách ,kde pracoval, nikde nenahlasoval vyživovaciu povinnosť, pretože nevedel, že ju má nahlásiť. Nevie, koľko v súčasnosti zarába jeho manželka a ani sa o to nezaujíma. V závere svojej výpovede kategoricky poprel spáchanie akejkolvek trestnej činnosti, ktorá sa mu kladie za vinu v súvislosti s týraním svojej manželky.

Súd pred súdom vykonal výsluchy v súčasnosti už bývalej manželky obžalovaného I. H., W. Y. - matky poškodenej, S. Q. - kamarátky dcéry poškodenej a svedkyne I. D. - dcéry poškodenej.

Svedkyňa I. H. vo svojej výpovedi pred súdom popísal spôsob spoluzitíe od počiatku ich trvania manželstva, resp. od kedy sa aj zoznámili. Spočiatku popisoval apsoluzitíe ako bezproblémové. Problémy v rodine sa začali datovať asi od septembra 2010, kedy ju manžel žiadal, aby nastúpila do práce, rodina nemala dostatočný finančný príjem. Ona toto odmietla, nakoľko absolvovala ťažký pôrod a po príchode z pôrodnice mala veľké zdravotné problémy. Jej manžel sa o nič nestaral, nepomáhal v domácnosti, ani s deťmi, dlhodobo nikde nepracoval, pokiaľ sa aj mienil zamestnať a chodil na konkurzy, žiadna práca mu nevyhovovala. Pracoval len brigádnicky, bez zmlúv, prípadne pokiaľ aj zmluvu mal, pracoval krátkodobo v rôznych firmách. Pokiaľ aj pracoval v zahraničí, ona živila rodinu len z materského príspevku a pomáhala jej matka. Na prehováranie obžalovaného si ona spolu s jej matkou z VUB vzali pôžičku z toho dôvodu, že finančná situácia rodiny bola zlá, bývali v podnájmoch, ktoré boli drahé a ona sama nestíhala platiť celý chod domácnosti a sama vyživovať 3 deti. Pokiaľ aj manžel pracoval v zahraničí, párkrát poslal peniaze na účet, posledná výplata z Nemecka jej prišla v marci 2012. Keďže ona sama pracuje len brigádnicky, pričom v čase brigád sa jej o dieťa stará buď matka alebo najstaršia dcéra, nemala možnosť sa dlhodobo zamestnať, nakoľko sa musela sama starať o deti. V rodine boli na dennom poriadku hádky, kedy jej manžel vulgárne nadával, ponižoval ju, keď prichádzal neskoro večer ju niekedy zobudil. Svedkom týchto výstupov často bola jej matka ako aj všetky deti. Od mája 2012 sa snažila zamestnať, nakoľko nemali z čoho žiť. Čo sa týka fyzických útokov zo strany obžalovaného, k tomuto nedochádzalo, dochádzalo predovšetkým len k útokom verbálnym, psychiky ju deptal, denne na ňu kričieval, neustále ju udržiaval v strese. Jeho výstupy začínali vždy tým, že on je na prvom mieste, že oni žijú a jedia za jeho peniaze a že budú robiť to, čo on povie a pod. Častým svedkom týchto výstupov bola jej najstaršia dcéra, ktorá ako jediná z rodiny nemala z neho strach a keďže už dospelá do teenagerskeho veku, sa obžalovanému párkrát postavila na odpor a zastala sa jej ako svojej matky. Svedkyňa pripustila, že pokiaľ k hádkam dochádzalo, párkrát sa mu postavila na odpor ale len vtedy, ak bola doma najstaršia dcéra. Dlhodobo má strach z obžalovaného, nakoľko nie je schopná mu odporovať alebo niečo zmeniť na tom, že sa k nej správa despoticky a egoisticky. Nevie zvládať situácie, kedy obžalovaný nedovolí jesť deťom to, čo by mohli a čo je nakúpené, skôr ako sa naje on, resp. že ich nebude provokovať sladkosťami, ktoré im nakoniec nedá a podobne. Dlhodobo obžalovaný u nej vyvolával pocit menejcennosti, stále ju urážal, že je neschopná niečo urobiť, starať sa o deti, o rodinu, zarábať peniaze. Následne začala navštevovať s najmladším synom MUDr. Kvasničku, nakoľko dieťa je úzkostlivé, má problémy so spánkom a je veľmi hyperaktívne. Svedkyňa popisovala celkovú situáciu v rodine ako neúnosnú, pričom obžalovaný sa vždy staval do pozície despotického vládcu, neschopného tolerovať čokoľvek, pokiaľ nie je po jeho, ktorý egoisticky hľadá len na seba a všetci ostatní v rodine sú nuly, ktoré bez toho, keď on povie, nepôjdu ani spať, nezoberú si na jedlo to, čo chcú atď. Je pravdou, že pokiaľ dochádzalo k takýmto incidentom, viacmenej ona mlčky tieto pretrpela, políciu nevolala. V prípadoch, že bola doma najstaršia dcéra, vtedy sa odvážila mu postaviť na odpor, resp. často sa do konfliktov, pokiaľ bola svedkom, vložila aj jej matka. Potvrdila, že dňa 21.09.2012 volali políciu, nakoľko sa stal ďalší incident a po návšteve poradne si uvedomila, že dlhodobý stav v rodine, ktorý ona trpí, nie je

v poriadku a že by ho mala začať riešiť už aj z dôvodu ochrany svojich detí ako aj svojej osoby. Následne potom v septembri 2012 podala trestné oznámenie v ktorom popísala stav v rodine ako neprijateľný.

Svedkyňa I. D. pred súdom potvrdila nezdravý stav v rodine tak, ako ho popísala v prípravnom konaní. Od počiatku vzťah medzi jej matkou a obžalovaným nebol dobrý, situácia sa vyostřila po tom, ako sa spolu zobrali. Ona aj s babkou (W. Y.) nesúhlasili s tým, aby sa vzali ale na druhej strane ona ako dcéra nechcela brániť matkinmu šťastiu. S obžalovaným neustále prichádzala do konfliktov, pretože obžalovaný oplzlo, skoro denne, nadával nielen jej matke ale aj jej, neustále matku ponižoval, hovoril jej, že je strašná matka, že sa o nič nevie postarať, že je absolútne neschopná. Zakazoval im jesť veci, ktoré boli nakúpené, museli vždy počkať, kým sa naje on až potom mohli jesť oni, čo zostalo. Obžalovaný ju párkrát vyhadzoval z domu. Veľakrát sa chcela od nich odsťahovať, avšak neurobila to kvôli matke, pretože táto sama nebola schopná postaviť sa na odpor despotickému egoistovi a „narcisovi“. Popísala bežné denné hádky, ktoré vždy začínali kvôli hlúpostiam, vyhrotili do hádok kvôli financiám, pretože často nevychádzalo, že by mali peniaze na stravu. Často sa ona aj s matkou uskromňovali, aby mali menšie 2 deti čo jesť. Vždy, keď matka uvarila, nejedol sa bez ohľadu na to, či budú mať čo jesť oni. Nikdy matke s ničím nepomáhal, stále len kritizoval, ponižoval, oplzlo jej nadával. Ona osobne bola len raz svedkom fyzického útoku na matku v čase, keď bola tehotná. Matka sa obžalovaného bojí, nie je schopná sa mu postaviť na odpor a preto ona nikdy od mamy neodišla preto, aby ju ochránila. V súčasnej dobe, od kedy obžalovaný odišiel z ich domácnosti, je kľud. Momentálne vníma spolužitie s matkou a s deťmi ako bezstresové, spoločne s mamou hospodária. Ona ako študentka si privyrába brigádnicky. V rodine nie je žiadny stres.

Svedkyňa W. Y., matka poškodenej, zotrvala na svojej výpovedi z prípravného konania, zhodne popisovala zlé spolužitie obžalovaného s jej dcérou Máriou. Pokiaľ už jej dcéra nemohla znášať dlhodobé ponižovanie, psychický teror od totálneho egoistického despotu a cholerika a chcela odísť zo spoločnej domácnosti, vyhrážal sa jej, že ak to spraví, potom len uvidia, čo sa bude diať, že sa bude pred ním plaziť na kolenách a že bude rada, keď bude môcť pred ním kľačať. Popisovala nie dobrý stav v rodine aj voči deťom, bežne dcére Márii nadával pred deťmi veľmi oplzlo, ona bola častým svedkom týchto hádok. Spočiatku sa snažila nemiešať do ich vzťahu, ale keď to gradovalo, tak sa do hádok neskôr aj zapojila, aby ochránila svoju dcéru, ktorá nedokázala vzdorovať proti jeho psychickému teroru. Snažila sa pomáhať dcére tým, že strážila vnúčatá alebo ich navštevovala. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný málokedy pracoval, v rodine boli finančné problémy, nakoľko obžalovaný mal neadekvátne požiadavky čo sa týka stravy, obliekania a pod. Dcéra sa odvážila postaviť mu na odpor len raz, keď boli u nej doma v jej domácnosti, avšak aj keď sa jej dcéra Mária postavila na odpor, vyskočil aj proti svedkyňi za plaču malého dieťaťa. Inak nebola svedkom žiadneho fyzického násillia, ktorého by sa mal dopustiť obžalovaný na jej dcére.

Svedkyňa S. Q., kamarátka dcéry poškodenej I. H., bola častým návštevníkom v rodine obžalovaného. Táto pred súdom zotrvala na svojej výpovedi z príp. konania, kedy zhodne popisovala situácie, ktorých ona bola svedkom, teda svedkom hádok medzi Majinou mamou a obžalovaným. Bolo jej to veľmi nepríjemné, že bola svedkom takýchto výstupov. Ona konkrétne nebola svedkom toho, že by obžalovaný oplzlo nadával deťom alebo na nich kričal, väčšinou vždy oplzlo nadával a kričal na svoju manželku. Čo sa týka bezdôvodného budenia Majinej mamy alebo malých detí - súrodencov Márie, o tomto vie len sprostredkovane od svojej kamarátky Márie D.. O celej zlej situácii v rodine vedela od svojej kamarátky, ktorá sa jej často zdôverovala ohľadne negatívneho vystupovania obžalovaného voči mame Márii Boháčkovej.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil znalecké posudky vypracované v prípravnom konaní znalcom z odboru psychológia, odv. klinická psychológia dospelých č. 40/2012 ohľadne vyšetrenia svedkyne Márie H., ako aj znalecký posudok z odb. zdravotníctvo, odv. psychiatria č. 1/2015, ktorý dal v konaní pred súdom vypracovať súd ohľadne vyšetrenia duševného stavu obžalovaného M. H., nakoľko tento v prípravnom konaní spracovaný nebol.

Zo znaleckého posudku č. 40/2012, ktorý bol spracovaný v prípravnom konaní znalcom z odb. psychológia, odv. klinická psychológia dospelých je zrejmé, že po vyšetrení I. H. znalec zistil známky psychického utrpenia v zmysle týrania, vystupňované neadekvátnym správaním sa manžela voči nej. Dôsledkom predovšetkým psychického utrpenia sa u nej reaktívne rozvinula neurotická symptomatológia. Poškodená pociťovala manželovo správanie sa ako neadekvátne a neprimerané,

príčom podľa zistení znalca sa u poškodenej prejavil a ešte sa stále prejavuje tzv. syndróm týranej ženy (bližšie rozobratý v posudku), ktorý negatívne menil jej bežný s pôsob života tým, že ju obmedzoval, vyvolával u nej negatívne citové prežívanie a spôsoboval jej značný psychický diskomfort. Znalec po vyšetrení svedkyne poškodenej Márie H. zistil, že poškodená je schopná dostatočne správne vnímať a zapamätať si a následne reprodukovať prežitú udalosť, jej všeobecná vieryhodnosť nie je ničím narušená. V čase vyšetrenia poškodená Mária H. hodnotila správanie sa obžalovaného v rodine aj voči nej jednoznačne negatívne, s už plne kritickým odstupom (vyšetrovaná 22.12.2012). Celkové závery vyšetrenia poškodenej Márie H. zhodnotil znalec nasledovne: poznávacie funkcie Márie H. sú plne nenarušené, intelektové schopnosti orientačne klinicky zodpovedajú úrovni populačnej normy, poruchy vnímania sa neprejavili, miestami kolísala koncentrácia pozornosti, čo znalec pripisoval len prítomnej únave (bola nevyspatá). Pamäťové schopnosti zodpovedajú hornej časti pásma populačného priemeru, v pamäťovej reprodukcii sa vyskytli len nezávažné nepresnosti. U menovanej znalca nezistil sklony k emóciami ovplyvnenému mysleniu, ani prítomnosť konfabulatórnych tendencií. Porovnávanie údajov uvádzanými pred znalcom a údajmi v trestnom oznámení a výpovedi na polícii nevykazuje žiadne nelogické odchylky, či výrazné nepresnosti, nezaznamenal žiadne protirečenia ani závažné odlišnosti. Zodpovedajúce je aj sprievodné emocionálne ladenie a reagovanie. Inak je vyšetrovaná osoba sociabilná, sociálne konformná a adaptabilná, so záujmom o sociálne okolie. Aktuálne však zistil prítomnosť reaktívnej neurotickej symptomatológie, ako dôsledku zaťažujúcej životnej situácie vyplývajúcej z vážneho narušenia manželského vzťahu a situácie v rodine. Táto symptomatológia sa konkrétne prejavila najmä zvýšenou hladinou úzkosti so zvýšeným vnútorným napätím ako aj sklonom k depresívnemu prežívaniu a reagovaniu so sprievodnými vegetatívnymi príznakmi ako je nechutenstvo, nespavosť a podobne. Citová oblasť je takisto neurogicky utlepná, so snahou potláčať nepríjemné prežívanie, napriek tomu je emotívna aj zreteľne reaktívne nevyrovnaná. Je zvýšené sebaneistá, so zníženým sebahodnotením a sebadôverou. V čase vyšetrenia sú prítomné náznaky začínajúcej úpravy tohto psychického stavu, stále však výrazne pretrvávajú zvýšená hladina úzkosti.

Zo znaleckého posudku č. 1/2015, ktorý vypracovali znalci z odb. zdravotníctvo a farmácia, odv. psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) po vyšetrení obžalovaného Rastislava H. v závere svojho znaleckého posudku skonštatovali, že u obžalovaného M. H. v čas spáchania trestnej činnosti ani v minulosti ani v súčasnosti nešlo a nejde o žiadnu duševnú chorobu v zmysle choromyselnosti. Obžalovaný v čase spáchania tr. činnosti vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania v plnom rozsahu. V čase spáchania tr. činnosti netrpel žiadnou duševnou chorobou. U obžalovaného sa jedná o osobnostnú štruktúru, s prítomnosťou osobnostnej akcentovanosti v zmysle menšieho formátu a menšej flexibility, bez vplyvu na jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti. Inak intelektové funkcie orientačne klinicky v pásme populačného priemeru. V minulosti psychiatrický záznam nemá, v rodine obžalovaného sa vyskytlo psychiatrické liečenie u matky a epilepsia u matkinho brata. V rodine sa vyskytli nevyjasnené záležitosti (smrť otca, výkon trestu matky a starej matky ako aj otca, ktorý bol vo výkone trestu). Obžalovaný v čase spáchania trestnej činnosti mohol a vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania v plnom rozsahu. Rovnako jeho schopnosť toto svoje konanie ovládať bola prítomná v čase páchania trestnej činnosti v plnom rozsahu. V súčasnosti je schopný chápať zmysel trestného konania v plnom rozsahu. U obžalovaného niet žiadnych pochybností, že by sa vzhľadom na svoj duševný stav nebol spôsobilý náležite sa brániť - obhajovať s v trestnom konaní. Pobyť obžalovaného na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný z psychiatrického hľadiska a znalci neodporučili súdu, aby u neho nariaďoval akékoľvek ochranné liečenie.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a zhodnotenia dôkazov jednotlivo a vo vzájomnom súhrne zistil súd skutkový stav tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku. Súd vychádzajúc najmä z výpovedí svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní, poťažmo aj zo znaleckých posudkov dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Je zrejmé, že manželstvo obžalovaného s poškodenou je konfliktným manželstvom, kde dochádzalo k častým hádkam, vyvolaným jednak zo strany obžalovaného ako aj svedkyne poškodenej. Obžalovaný sám nepoprel tieto konflikty, avšak dôvody týchto konfliktov ospravedlňoval hysterickou povahou poškodenej. On vždy podľa jeho názoru tieto konflikty vyriešil s triezvym rozumom. Najmä z výpovedí svedkov je však zrejmé, že neadekvátne správanie sa voči ostatným členom rodiny naplnilo skutkovú podstatu žalovaného trestného činu v bode 1 a to zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, ku ktorej dochádzalo po dlhší čas. Svojím obžalovaný spôsobil psychické utrpenie poškodenej a to ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu, pričom týmto svojím sebeckým a nadmerne dominantným spôsobom vyvolával u poškodenej strach a stres. Toto správanie ohrozilo

psychické zdravie poškodenej, čo je zrejme najmä zo znaleckého posudku z odb. zdravotníctvo, odvetvie psychológia dospelých, kde znalec skonštatoval, že poškodená trpí syndrómom týranej ženy, pričom tento syndróm negatívne zmenil jej bežný spôsob života. Obranu obžalovaného, že sa snažil riešiť situácie v rodine prostredníctvom nadácie Orchidea, považuje súd za účelové v snahe vyvinieť sa z možného trestného stíhania. Závery tejto nadácie súd považuje za jednostranne vyhodnotenú, pričom pracovníci tejto nadácie nemohli objektívne zhodnotiť stav v rodine, nakoľko dochádzali do kontaktu len s manželom poškodenej (obžalovaným), a teda nedošlo k objektívnemu posúdeniu celkového stavu v rodine. Z výsluchov poškodenej, ako aj matky poškodenej, teda svokry obžalovaného, ako aj najstaršej dcéry, je možné si urobiť celkový obraz o situácii v rodine, o správaní sa obžalovaného k poškodenej ako aj k deťom, pričom toto správanie súd hodnotí jednoznačne negatívne, prekračujúce bežné hranice normálneho správania sa. Napriek tomu, že zo znaleckého posudku, ktorý vypracovali znalci z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria na obžalovaného M. H. a v závere skonštatovali, že ani v súčasnosti ani v minulosti nešlo u neho o žiadnu duševnú chorobu v zmysle choromyselnosti, popísali obžalovaného ako osobu s osobnostnou štruktúrou s prítomnosťou osobnostnej akcentovanosti. V rodine obžalovaného sa vyskytli psychiatrické problémy u matky a u matkinho brata, ako aj nevyjasnené záležitosti, ktoré sú popísané v závere znaleckého posudku. Tieto všetky okolnosti mohli ovplyvniť osobnosť obžalovaného k stanoveniu si priorit vo vlastnej rodine, pričom egoistický prístup k ostatným členom rodiny sa mohol vyhrotiť až do situácií, ktoré popisovala poškodená, dcéra poškodenej a svokra obžalovaného. Napriek týmto skutočnostiam znalci neodporučili obžalovanému ukladať akékoľvek ochranné liečenie, nakoľko v čase spáchania trestnej činnosti mohol a vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania v plnom rozsahu a rovnako mohol toto svoje konanie ovládať. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd teda uznal obžalovaného vinným zo spáchania skutku v bode 1.

Čo sa týka neplnenia si vyživovacej povinnosti, obžalovaný toto nespochybnil. Na svoju obhajobu uvádzal, že si svoju vyživovaciu povinnosť plniť nemohol, nakoľko nemal dostatok finančných prostriedkov. Vlastným šetrením však súd zistil, že pokiaľ by obžalovaný aspoň minimálne zmenil svoj životný komfort, mesačne by ušetril cca 50,-€, z ktorých by aspoň sčasti svoju vyživovaciu povinnosť plniť mohol a mal. Preto obžalovaného uznal vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy v súlade s § 207 ods. 2 Tr. zákona, nakoľko sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného tým, že laxne pristupoval k povinnosti riadne pracovať, živiť svoju rodinu ale najmä vyživovať svoje vlastné deti.

Obžalovaný M. H. v minulosti nebol súdne trestaný, priestupkovo riešený nebol, z miesta bydliska hodnotený neurčito.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, s prihliadnutím na všetky rozhodné okolnosti, na stupeň spoločenskej nebezpečnosti trestnej činnosti spáchanej obžalovaným, na účel trestu, na pomery páchatel'a, na možnosti jeho nápravy, súd dospel k záveru, že u obžalovaného je potrebné uložiť trest úhrnný za použitia § 41 ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 36 písm. j) Tr. zákona, nakoľko v minulosti obžalovaný nebol trestne stíhaný ani odsúdený. Za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona a podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona, za použitia poľahčujúcej okolnosti a mimoriadneho zníženia trestu (pri zákonnej trestnej sadzbe 7-15 rokov) považoval súd ukládanie trestu v základnej trestnej sadzbe za neprimerane prísne a preto vzhľadom na okolnosti prípadu je toho názoru, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, a preto uložil obžalovanému trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom v trvaní 4 roky nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného vzhľadom na skutočnosť, že v minulosti nebol súdne trestaný a nebol vo výkone trestu odňatia slobody zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Čo sa týka náhrady škody, poškodená neuplatňovala žiadny nárok na náhradu škody, preto súd o tejto nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd

v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.